

EOI da Coruña
Departamento de inglés

Programación C1.1

Curso académico 2023-2024

1 INTRODUCCIÓN

- 1.1. Marco legal**
- 1.2. Contexto educativo**

2 OBXECTIVOS XERAIS

3 OBXECTIVOS ESPECÍFICOS

- 3.1. Actividades de comprensión de textos orais**
- 3.2. Actividades de produción e coprodución de textos orais**
- 3.3. Actividades de textos escritos**
- 3.4. Actividades de produción e coprodución de textos escritos**
- 3.5. Actividades de mediación**

4 COMPETENCIAS E CONTIDOS

- 4.1. Socioculturais e sociolingüísticos**
- 4.2. Estratéxicos**
- 4.3. Funcionais**
- 4.4. Discursivos**
- 4.5. Sintácticos**
- 4.6. Léxicos**
- 4.7. Fonético-fonolóxicos e ortográficos**

5 TEMPORALIZACIÓN

6 METODOLOXÍA

7 RECURSOS

- 7.1. Humanos**
- 7.2. Físicos**
- 7.3. Materiais**

8 ATENCIÓN Á DIVERSIDADE

9 AVALIACIÓN

- 9.1. Avaliación inicial**
- 9.2. Avaliación formativa**
- 9.3. Avaliación de promoción (ou sumativa)**
- 9.4. Autoavaliación**
- 9.5. Avaliación porcentual**
- 9.6. Mínimos esixibles en diferentes niveis**

ANEXO I

- 1.1. Secuenciación dos temas de C1.1**
- 1.2. Contido gramatical de C1.1**
- 1.3. Tipoloxía textual de C1.1**
- 1.4. Contidos fonéticos de C1.1**

1. INTRODUCCIÓN

O alumnado que supere o nivel avanzado C1 poderá comunicarse case sen esforzo, dun xeito fluído e espontáneo nos ámbitos persoal e público, así como en actividades específicas nos campos académico e profesional. Comprenderá a información importante e os aspectos e detalles relevantes dunha ampla gama de textos orais, e tamén será capaz de entender opinións e actitudes tanto implícitas como explícitas. Comprenderá en detalle textos escritos, extensos e conceptualmente complexos, sempre que poida reler determinadas partes do texto; será quen de producir textos escritos ben estruturados e sobre temas de certa complexidade. Empregará, de maneira correcta, estruturas, mecanismos de cohesión e un léxico axeitado e variado para resaltar, sintetizar, ampliar e defender puntos de vista, que permitan rematar a produción cunha conclusión argumentada.

O alumnado que acade este nivel disporá dun bo coñecemento da lingua e un repertorio de expresións idiomáticas que lle permitan apreciar, expresar e trasladar matices de significados.

1.1. Marco legal

Lei orgánica 2/2006, de 3 de maio, de Educación, modificada pola Lei orgánica 8/2013, de 9 de decembro, para a mellora da calidade educativa.

Real Decreto 1041/2017, do 22 de decembro, polo que se fixan as esixencias mínimas do nivel básico para os efectos de certificación, se establece o currículo básico dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial reguladas pola Lei orgánica 2/2006, de 3 de maio, de Educación, e se establecen as equivalencias entre as ensinanzas de idiomas de réxime especial reguladas en diversos plans de estudos e as deste real decreto.

Decreto 81/2018, do 19 de xullo, polo que se establece o currículo dos niveis básico A1, básico A2, intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1 e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial na Comunidade Autónoma de Galicia.

O Real decreto 1/2019, do 11 de xaneiro, polo que se establecen os principios básicos comúns de avaliación aplicables ás probas de certificación oficial dos niveis intermedio B1, intermedio B2, avanzado C1, e avanzado C2 das ensinanzas de idiomas de réxime especial.

A RESOLUCIÓN do 16 de maio de 2023, da Dirección Xeral de Formación Profesional, pola que se ditan instrucións para a preinscrición, admisión, matrícula e organización académica nas escolas oficiais de idiomas de Galicia no curso 2023/24.

1.2. Contexto educativo

A Escola Oficial de Idiomas da Coruña conta cun equipo docente formado por 111 persoas distribuídas entre a sede central da Coruña (na rúa da Educación) e as diferentes extensións de Arteixo, Culleredo, Carballo e Cee. Este profesorado atende a preto de 5000 alumnas e alumnos e organízase en 11 departamentos didácticos que se corresponden coas 11 linguas que se ofertan na escola: alemán, árabe, chinés, español, francés, galego, inglés, italiano,

portugués, ruso e xaponés.

O alumnado que acode ás clases de inglés no nivel C1.1 é, como en todas as linguas e niveis, moi heteroxéneo. Esta diversidade percíbese en múltiples aspectos:

a) A idade: desde persoas dende aquelas en período de escolarización non obrigatoria ata xubiladas.

b) O nivel de estudos: a maioría do alumnado ten estudos de bacharelato ou universitarios, pero tamén se observan casos de persoas con estudos primarios.

c) A relación coas tecnoloxías: desde persoas que teñen dificultades para acceder ao contido colgado na páxina da escola ata auténticas nativas dixitais.

d) A procedencia sociocultural: persoas desempregadas, profesorado, persoal sanitario, persoas xubiladas, alumnado universitario e de bacharelato.

e) O interese pola lingua: a maioría do alumnado matriculase nas clases de inglés de C1.1 inglés coa intención de acadar unha certificación que lle permita obter puntuación para oposicións, concursos de traslados, etc. (o profesorado), acreditar o nivel de lingua na universidade, mais tamén atopamos outras motivacións) baseadas sobre todo no interese pola lingua e cultura (actividade de lecer).

f) A modalidade de acceso: abrangue alumnado coa certificación de B2 (tanto oficial como aquel que acredita o nivel a través das titulacións do Trinity College ou Cambridge), mais tamén o que se incorpora pola modalidade da proba de clasificación.

2. OBXECTIVOS XERAIS

Comprender, independentemente da canle e mesmo en malas condicións acústicas, a intención e o sentido xeral, as ideas principais, a información importante, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes, tanto implícitas como explícitas, dos e das falantes nunha ampla gama de textos orais extensos, precisos e detallados, e nunha variedade de acentos, rexistros e estilos, mesmo cando a velocidade de articulación sexa alta e as relacións conceptuais non estean sinaladas explicitamente, sempre que poida confirmar algúns detalles, especialmente se non está familiarizado/a co acento.

Producir e coproducir con fluidez, espontaneidade e case sen esforzo, independentemente da canle, unha ampla gama de textos orais extensos, claros e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, en diversos rexistros, e cunha entoación e acento adecuados á expresión de matices de significado, mostrando dominio dunha ampla gama de recursos lingüísticos, das estratexias discursivas e interactivas e de compensación que fai imperceptibles as dificultades ocasionais que poida ter para expresar o que quere dicir, e que lle permite adecuar con eficacia o seu discurso a cada situación comunicativa

Comprender a intención e o sentido xeral, a información importante, as ideas principais, os aspectos e detalles relevantes e as opinións e actitudes dos/as

autores/as, tanto implícitas como explícitas, nunha ampla gama de textos escritos extensos, precisos e detallados, conceptual e estruturalmente complexos, mesmo sobre temas fóra do seu campo de especialización, identificando as diferenzas de estilo e rexistro, sempre que poida reler as seccións difíciles.

Producir e coproducir textos escritos extensos e detallados, ben estruturados e axustados aos diferentes ámbitos de actuación, sobre temas complexos, resaltando as ideas principais, ampliando e defendendo os seus puntos de vista con ideas complementarias e exemplos, rematando cunha conclusión apropiada. Para iso empregará de maneira correcta e consistente, estruturas gramaticais e convencións ortográficas complexas, de puntuación e de presentación do texto, mostrando control de mecanismos complexos de cohesión, e dominio dun léxico amplo que lle permita expresar matices de significado.

Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas, oralmente ou por escrito, en situacións específicas e complexas, nos ámbitos persoal, público, académico e profesional, transmitindo con flexibilidade, corrección e eficacia unha ampla gama de textos orais ou escritos complexos.

3. OBXECTIVOS ESPECÍFICOS

3.1 Actividades de comprensión de textos orais

- Comprender, independentemente da canle, a información específica en declaracións, mensaxes, anuncios e avisos detallados, aínda que poidan ter mala ou baixa calidade ou un son distorsionado.
- Comprender información complexa con condicións e advertencias, instrucións de funcionamento e especificacións de produtos, servizos, así como información sobre procedementos coñecidos ou menos habituais e sobre os asuntos relacionados coa súa profesión ou actividades académicas.
- Comprender con relativa facilidade a maioría das conferencias, charlas, coloquios, faladoiros e debates, sobre temas complexos de carácter público, profesional ou académico, entendendo en detalle os argumentos que se esgrimen.
- Comprender os detalles de conversacións e discusións de certa lonxitude entre terceiras persoas, mesmo sobre temas abstractos, complexos ou cos que non se está familiarizado/a, e captar a intención do que se di.
- Comprender conversacións de certa lonxitude nas que participa, aínda que non estean claramente estruturadas.
- Comprender, sen demasiado esforzo, unha ampla gama de programas de radio, televisión, obras de teatro ou espectáculos e películas que poidan conter linguaxe coloquial ou expresións idiomáticas. Identificar pormenores e actitudes implícitas entre os e as falantes.

3.2 Actividades de produción e coprodución de textos orais

- Facer declaracións públicas con fluidez, case sen esforzo e usando a entoación para transmitir o significado con precisión.
- Realizar presentacións claras e ben estruturadas, sobre un tema complexo, ampliando con subtemas, desenvolvendo ideas concretas e defendendo puntos de vista con argumentos e exemplos adecuados, apartándose cando sexa necesario do texto preparado para continuar con aspectos propostos pola audiencia e rematar cunha conclusión apropiada, unha vez respondidas as preguntas finais.
- Participar nunha entrevista, como persoa entrevistadora ou persoa entrevistada, ampliando e desenvolvendo as ideas discutidas, utilizando mecanismos adecuados para manter o bo desenvolvemento do discurso.
- Participar en conversacións formais ou informais, cunha ou varias persoas interlocutoras, que traten temas abstractos, complexos ou específicos. Facer un uso emocional ou humorístico do idioma, expresar as propias ideas e opinións con precisión, presentar liñas argumentais de maneira convincente e responder con eficacia.

3.3 Actividades de comprensión de textos escritos

- Comprender instrucións, indicacións, normativas, avisos ou outras informacións de carácter técnico e complexas, incluíndo algún detalle sobre condicións e advertencias, tanto se se relacionan coa propia especialidade coma se non, sempre que se poidan reler as seccións máis difíciles.
- Comprender alusións en notas, mensaxes e correspondencia persoal, que poidan tratar sobre temas complexos e presentar trazos específicos na súa estrutura ou no léxico (formato non habitual, linguaxe coloquial, ton humorístico).
- Comprender a información contida en correspondencia formal de carácter profesional ou institucional, identificando os niveis de formalidade e as actitudes ou opinións implícitas.
- Comprender artigos, informes, actas, memorias e outros textos complexos do ámbito social, profesional ou académico e identificar detalles que denoten actitudes, sempre que se poidan volver ler as seccións difíciles.
- Comprender en detalle a información contida en textos de consulta de carácter profesional ou académico, en calquera soporte, sempre que se poidan volver ler as seccións difíciles.
- Comprender, en calquera soporte, as ideas e posturas expresadas en artigos ou outros textos xornalísticos de certa extensión, tanto de carácter xeral como especializado, nos que se comentan e analizan puntos de vista ou opinións.
- Comprender textos literarios contemporáneos, escritos nunha variedade de lingua estándar e captar a mensaxe, as ideas e as conclusións implícitas.

3.4 Actividades de produción e coprodución de textos escritos

- Tomar notas durante unha conferencia, curso ou seminario que trate temas da súa especialidade, ou durante reunións no ámbito profesional, escribindo a información de maneira que as notas poderían ser útiles para outras persoas.
- Escribir correspondencia persoal en calquera soporte e comunicarse en foros, relacionarse con flexibilidade e eficacia coas persoas destinatarias, incluíndo usos de carácter emocional, alusivo e humorístico.
- Escribir correspondencia formal dirixida a institucións públicas ou privadas na que se fagan reclamacións ou demandas con certa complexidade e se empreguen os argumentos pertinentes para apoiar ou rebater posturas.
- Escribir informes, memorias, artigos e ensaios claros e ben estruturados, sobre temas complexos en contornas de carácter público, académico ou profesional, resaltando as ideas principais, ampliando con subtemas e rematando cunha conclusión apropiada.

3.5 Actividades de mediación

- Mediar entre falantes da lingua meta ou de distintas linguas para transmitir oralmente ou por escrito unha ampla gama de textos sobre temas relacionados cos campos do seu interese persoal, da súa especialización ou dos ámbitos profesional e académico.
- Adaptar sen aparente dificultade o rexistro aos diferentes contextos de uso e manter unha expresión e entoación que permitan transmitir o significado e aclarar posibles confusións.
- Levar a cabo transaccións, xestións e operacións, nas que se debe negociar a solución de conflitos, identificar as posturas, desenvolver argumentos, facer concesións, utilizando unha linguaxe negociadora e afrontar dificultades imprevistas.
- Recoñecer significados complexos, en textos orais ou escritos, e adaptar o formato e contido en función das necesidades ou intereses do/a receptor/a e aclarar posibles confusións.

4. COMPETENCIAS E CONTIDOS

4.1 Socioculturais e sociolingüísticos

Fan referencia ao coñecemento e aplicación dos recursos que lle permitan ao alumnado comportarse e comunicarse con efectividade nos ámbitos académico e profesional, tendo en conta os aspectos socioculturais e sociolingüísticos. Estes contidos deben enmarcarse nunha perspectiva intercultural e deberán estar integrados nas diferentes áreas temáticas á hora de elaborar os materiais didácticos.

Teranse en conta os marcadores lingüísticos das relacións sociais, normas de cortesía, estereotipos, modismos e rexistros nas seguintes áreas: os servizos públicos, as condicións de vida, as relacións persoais, as convencións sociais, os valores e as crenzas.

4.2 Estratéxicos

1. As estratexias de aprendizaxe danlle a posibilidade ao alumnado de regular a súa aprendizaxe, así como de transformar e xestionar a nova información da lingua obxecto de estudo. Así o alumnado poderá:

- Explicar o que sabe, como o aprendeu e dirixir a súa aprendizaxe para seguir aprendendo.
- Planificar a propia aprendizaxe establecendo os seus propios obxectivos a curto e a longo prazo.
- Organizar o material de aprendizaxe cos instrumentos de apoio necesarios (manuais, caderno de aprendizaxe, aplicacións móbiles, ferramentas en liña...).
- Regular e autoavaliar o propio proceso detectando os erros e os logros nas tarefas.
- Utilizar todos os medios ao seu alcance (Internet, proxectos sobre diversos temas, axuda doutros/as interlocutores/as...).
- Repetir, recoñecer e usar modelos de lingua etc.
- Relacionar a información nova con coñecementos previos.
- Deducir e establecer relacións entre as linguas coñecidas.
- Resumir para comprender e producir textos orais ou escritos.

2. As estratexias de comunicación permiten mobilizar os propios recursos para poñer en funcionamento as actividades de lingua, así como establecer e manter a comunicación cos medios lingüísticos dispoñibles. Así, o alumnado poderá:

- Activar e procurar coñecementos previos sobre a lingua, a situación, os contidos, as persoas...
- Informarse, se hai axudas visuais etc.
- Identificar o tipo de texto para adaptalo á audiencia.
- Tomar conciencia do que se quere aprender: do contido xeral, da información específica, da información polo miúdo.
- Establecer hipóteses e inferir outros tipos de informacións a partir de elementos paratextuais (entoación, velocidade...) e extratextuais (imaxes, gráficos, fotografías...).
- Restablecer e anticipar posicións en relación ao que segue no texto (palabra, frase, resposta...).
- Reformular hipóteses sobre o contido e o contexto a partir da comprensión de novos elementos do propio texto, utilizando o seu coñecemento e experiencias.
- Asegurar a comprensión, repetir o comprendido, preguntar sobre o dito, volver escoitar o texto tendo en conta determinados aspectos.
- Solicitar repeticións, pedir que se explique unha palabra clave, dicir que non se entendeu.

- Recoñecer as dificultades de comprensión, debido a posibles factores de distorsión, á velocidade coa que se expresa etc.

4.3. Funcionais

Fan referencia aos expoñentes que o alumnado precisa para desenvolver as funcións comunicativas nos diferentes contextos. Os expoñentes das funcións que se relacionan a continuación deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel e ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado.

Comprensión e expresión das seguintes funcións comunicativas ou actos de fala en contextos comunicativos específicos, tanto a través de actos de fala directos como indirectos, nunha ampla variedade de rexistros:

- Funcións ou actos de fala asertivos, relacionados coa expresión do coñecemento, da opinión, da crenza e da conxectura: expresar acordo e desacordo, expresar descoñecemento, expresar dúbida e escepticismo, expresar unha opinión, formular unha hipótese, supoñer, predicir...
- Funcións ou actos de fala que impliquen compromiso, relacionados coa expresión do ofrecemento, da intención, da vontade e da decisión: expresar a intención, a vontade e a decisión de facer ou non facer algo; ofrecer axuda; prometer e retractarse...
- Funcións ou actos de fala directivos, que teñen como finalidade dar unha instrución: ofrecer consello, advertir, dar instrucións, dar ou negar permiso, previr a alguén en contra de algo ou de alguén, prohibir, recomendar, lembrarlle algo a alguén, restrinxir e suplicar...
- Funcións ou actos de fala fáticos e solidarios, que se realizan para establecer ou manter o contacto persoal, social, académico e profesional e expresar actitudes con respecto aos/ás demais: aceptar ou declinar unha invitación, compadecerse, expresar condolencia, facer cumprimentos, interesarse por alguén ou por algo, pedir desculpas e rexeitar...
- Funcións ou actos de fala expresivos, cos que se expresan actitudes e sentimentos como resposta ante determinadas situacións: expresar admiración, ledicia, aprecio, simpatía, (des)confianza, (des)aprobación, decepción, (des)interese, resignación, temor, exculpar, lamentar, reprochar...

4.4. Discursivos

Traballarase a seguinte tipoloxía de textos orais:

- Anuncios publicitarios complexos retransmitidos
- Instrucións e indicacións detalladas
- Conversas especializadas
- Reunións de traballo con vocabulario específico
- Debates e discusións formais sobre temas complexos ou específicos
- Entrevistas longas e complexas: de traballo, académicas...

- Entrevistas xornalísticas de carácter divulgativo
- Sondaxes e cuestionarios complexos
- Audiovisuais
- Conferencias, presentacións e declaracións públicas específicas e detalladas
- Cancións
- Representacións teatrais
- Podcasts
- Informativos
- Clases gravadas
- Páxinas web gobernamentais

Traballarase a seguinte tipoloxía de textos escritos:

- Correspondencia persoal e profesional especializada
- Textos extensos da súa especialidade ou doutros ámbitos
- Instrucións extensas
- Textos xornalísticos informativos e de opinión sobre temas de actualidade
- Textos literarios contemporáneos que poidan presentar certa complexidade lingüística, estrutural e temática
- Textos de rexistro coloquial en forma de notas, cartas, correo electrónico etc., aínda que se apoiem excepcionalmente en modismos e fraseoloxía específica
- Informacións, anuncios e slogans publicitarios
- Textos que poidan amosar trazos non normativos
- Textos de opinión ou ensaísticos sobre cuestións de actualidade ou sobre temas de interese xeral
- Textos académicos ou profesionais relacionados ou non coa súa especialidade

4.5. Sintácticos

1. Oración simple

Tipos de oración, elementos constituíntes e posición dos mesmos

- a) Oración declarativa afirmativa e negativa: Estilo indirecto e frases completivas. Estructuras enfáticas.
- b) Interrogativa: afirmativa e negativa. Repaso ás interrogativas totais e o uso de question tags, interrogativas parciais con formas elípticas o disxuntivas.
- c) Elipse
- d) Concordancia

- e) Orden dos elementos da frase
- f) Imperativas
- g) Pasiva con construcións complexas
- h) Oracións condicionais
- i) Introductory it
- j) Oración exclamativa afirmativa e negativa

2. Oración composta

- a) Relacións temporais
- b) Orde das oracións
- c) Cambios no estilo indirecto
- d) Condicionais
- e) Subordinación adverbial
- f) Comparativa
- g) Finalidade
- h) Resultado
- i) Concesiva

3. Sintagma nominal

- a) Núcleo Substantivo: xénero, número, caso, grao
- b) Pronomes: persoais, concordancia, reflexivo, posesivos, relativos, demostrativos, indefinidos, interrogativos
- c) Modificación do núcleo

4. Sintagma verbal

- a) Tempo: formas para expresar presente, pasado e futuro
- b) Modo: subxuntivo, imperativo
- c) Modais
- d) Formas Impersoais
- e) Xerundio
- f) Participios

6. Sintagma adverbial

- a) Posición dos elementos do adverbio
- b) Adverbios e locucións negativos
- c) Intensificación de superlativos

d) Modificación con outros adverbios

7. Enlaces: organización do discurso

Coordinación; subordinación; enlaces temporais; preposicións e posposicións; lugar, estado e movemento; locucións prepositivas; preposicións pospostas.

DISCURSO: Cohesión, Organización e Cortesía

Cohesión

a) Mantemento do tema: ampliación e consolidación no uso dos procedementos gramaticais de correferencia: uso de demostrativos, posesivos, pronomes persoais, adverbios, expresións adverbias e outras expresións cun valor anafórico o catafórico (*aforementioned, listed below, the latter, the former*)

b) Procedementos lexicais:

Sinónimos, hiperónimos e hipónimos (*cakes: cheesecake, brownie*)

Elipses do suxeito e/o verbo auxiliar con *and, or, but, though*, uso de *to* na posicións do infinitivo completo, o despois do verbo auxiliar, uso de *question tags* e respostas breves.

Uso de palabras o frases en substitución de outras: *Does she want some cake? I don't think so.*

c) Concordancia dos tempos verbais axeitada ás relacións discursivas:

Flexibilidade no uso dos tempos verbais segundo contexto. Progresión no tempo, surposición de eventos, desprazamentos nos valores dos tempos verbais .

d) Procedementos para cita e transmitir información: concordancia de tempos no estilo indirecto, cambios dos tempos verbais. Consolidación e reforzo do uso de tempos pasados e presentes en base á vixencia ou non da información no presente (*They used to say they loved each other but then they broke up*). Uso de invariabilidade temporal no subxuntivo presente (*The guy insisted the car be moved*)

e) Conectores para relacionar partes do discurso: sumativos, consecutivos. contrastivos...

Organización

a) Elementos de textos orais o escritos: consolidación e reforzo no uso de marcadores axeitado ao nivel e niveis anteriores. Uso do marcador axeitado na función do texto e rexistro.

b) Elementos propios da conversación: en diferentes rexistros e actitudes. Marcadores para dirixirse a una persoa segundo a situación e grado de formalidade requiridos.

c) Recursos para reaccións esperadas en situacións e intercambios usuais:

Preguntar polo estado de alguén

Ofrecer e aceptar axudar
Rexeitar e aceptar algo
Insistir en algo
Pedir un favor
Facer un cumprimento o quitar importancia

Cortesía

- a) Consolidación, reforzo e uso na práctica dos distintos tipos de entoación nas súas distintas funcións para lograr os matices que aporta a entoación como atenuación ou intensificación dos actos de fala.
- b) Tempos verbais matizadores, modais e expresións para as funcións sociais como dar ordes, pedir, corrixir, estar acordo o non, aceptar o negar algo. Respostas cooperativas.
- c) Entoación para *appropriacy*: uso de entoación para mostrar desacordo o acordo, con educación ou máis directo.

4.6. Léxicos

Consolidaranse todos os contidos léxicos vistos nos niveis anteriores e incidirase nos propios deste nivel. Os seguintes contidos léxicos desenvolveranse ao longo dos cursos C1.1 e C1.2, tal como consta da Guía Curricular para a Elaboración das programacións didácticas da Consellería de Educación:

Alimentación: tipos de dietas e procesos de alimentación, gastronomía típica, establecementos de restauración, tendencias en alimentación, produción agrícola...

Bens e servizos: inmobles, bens e servizos públicos e privados, individuais e colectivos, propiedade intelectual...

Ciencia e tecnoloxía: avances científicos e tecnolóxicos, centros de investigación, sociedades científicas...

Compras e actividades comerciais: actividades de compra, venda e subrogación, rede bancaria, divisas e formas de pagamento...

Cultura e actividades artísticas: música e danza, arquitectura, pintura e escultura, estilos e correntes artísticas, tendencias de vangarda, literatura, fotografía, cine e teatro, novas manifestacións artísticas, artesanía...

Economía e industria: finanzas e bolsa, impostos e renda, comercio, entidades e empresas, sistemas de produción...

Educación e actividades académicas: sistema educativo, profesionais da educación, estudos e titulacións, recursos, lexislación e regulamentos, actividades e innovacións, problemas e conflitos, tendencias...

Goberno, política e sociedade: organización política e de goberno, estrutura administrativa, organismos e servizos públicos, organizacións sociais, políticas

e profesionais, conflitos e movementos sociais, xustiza, modas e tendencias sociais...

Identidade persoal: dimensión física e anímica, procedencia e localización xeográfica, características físicas, estilos de vida, carácter e valores persoais, sensacións e percepcións físicas...

Información e medios de comunicación: prensa, radio e televisión, internet, publicidade e redes sociais...

Lecer e tempo libre: xogos, actividades deportivas, espectáculos, festas, hostalería, vacacións, ocio...

Relacións persoais e sociais: relacións familiares e de parentesco, relacións de amizade e inimidade, formas de convivencia, agrupamentos e interaccións humanas, asociacións...

Relixión e filosofía: correntes filosóficas e relixiosas, institucións relixiosas...

Saúde, coidados físicos e atención sanitaria: estado de saúde e tratamentos médicos, procedementos cirúrxicos e terapias alternativas, material sanitario, consultas, sistemas sanitarios...

Traballo e actividades profesionais: tipos de traballo e tarefas, novas modalidades de emprego, condicións e contratos laborais, asociacións sindicais, seguridade e riscos laborais...

Viaxes e estancias no estranxeiro: turismo, modas e tendencias turísticas, trámites coa administración e burocráticos durante estadias no estranxeiro...

Vivenda, fogar e contorna: tipos de hábitat, a organización urbana, a localización no espazo, a construción, compra e alugueiro, equipamento, decoración e mantemento, a contorna sociocultural, física e económica...

Xeografía, natureza e medio rural: accidentes xeográficos, movementos migratorios, paisaxe urbana e rural, natureza, ecoloxía e problemas ambientais...

4.7. Fonéticos e fonolóxicos e ortotipográficos

Fan referencia á capacidade do alumnado para recoñecer, seleccionar e producir os patróns sonoros, acentuais, rítmicos e de entoación frecuente (aínda que sexa perceptible o acento estranxeiro), así como os elementos gráficos e as convencións ortográficas. Os contidos que se relacionan deberán adaptarse ás características propias de cada idioma, á organización de cada nivel, ás necesidades e dificultades de aprendizaxe do alumnado e ás actividades de lingua.

Consolidaranse todos os contidos fonético-fonolóxicos e ortotipográficos vistos nos niveis anteriores e incidirase nos propios deste nivel:

- A énfase
- A entoación e os cambios de ton
- Os patróns característicos de tons vinculados a intencións comunicativas específicas (ironía, sarcasmo, humor...).
- Os patróns melódicos específicos dalgunhas estruturas sintácticas

- Secuencias sinxelas cunha entoación característica (refráns, poemas...)
- A correspondencia entre unidades melódicas e a puntuación
- O recoñecemento das variantes diatópicas e diastráticas máis estendidas
- As convencións de distribución e organización do texto
- As abreviaturas, siglas, símbolos e acrónimos de uso común

5. TEMPORALIZACIÓN

Os contidos do nivel C1 que se traballarán no curso C1.1 están expostos a continuación, e se distribuirán ao longo dos dous cuatrimestres. No presente curso os docentes poderán seguir o libro de texto **English File C1.1 Fourth Edition (OUP)** e/ou desenvolver os contidos do nivel cos materiais que elaboren e consideren oportunos, que serán facilitados ao alumnado.

Para garantir o devandito desenvolvemento dos contidos e o seguimento da programación, seguirase a orde que figura no Anexo I do presente documento, que podería sufrir algunha modificación por criterios pedagóxicos acordados en reunión de coordinación deste nivel. Polo tanto, no primeiro cuatrimestre do curso trataranse os contidos correspondentes ás unidades 1-4B que figuran no Anexo I; no segundo cuatrimestre, trataranse os contidos correspondentes ás unidades 5-9.

Nas reunións de coordinación que se convocan regularmente abordarase o desenvolvemento do curso, e unificaranse criterios metodolóxicos e de avaliación. Tamén se elaborará un banco de materiais extras e complementarias cara ao exame de certificación. Así, en ocasións, os tipos de texto de expresión escrita poderían sufrir cambios na orde establecida se na coordinación así se decidise.

6. METODOLOXÍA

A metodoloxía usada na EOI ten como referente un modelo de ensinanza comunicativo, cunha base fundamentalmente práctica, cuxa finalidade é o uso do idioma. Trátase do enfoque orientado á acción explicitado no MCERL, que se centra non só nas competencias lingüísticas, senón en todas as capacidades que o individuo debe utilizar para se integrar eficazmente na comunidade da lingua que está a estudar.

Este enfoque, na súa posta en práctica, centrarase en tarefas baseadas nos obxectivos de comunicación definidos no currículo e nesta programación, e terá en conta as necesidades e intereses do alumnado. Na sociedade levamos a cabo tarefas cotiás no ámbito privado e público: escribimos cartas, temos conversas, compramos billetes de avión, solicitamos información en ámbitos da nosa vida profesional, pública ou persoal, expresamos dúbidas respecto de opinións ou proxectos familiares ou profesionais... Isto é o que debe aprender a facer o alumnado.

O aprendiz de linguas será usuario da lingua que está a aprender, o que implica: ter en conta as súas necesidades reais de aprendizaxe, e os seus

intereses e contextos de uso. Esta realidade implica a existencia na aula dun perfil competencial desigual, e de motivacións e intereses diversos. e establecer graos de dominio que poden non responder en todos os casos ao grao de competencia do falante nativo.

Os principios metodolóxicos en que se baseará o proceso de ensino-aprendizaxe serán os seguintes:

- A aprendizaxe centrada no alumno e nas súas necesidades. Este principio favorece a implicación deste na aprendizaxe, que se pode lograr: téndoo en conta á hora de deseñar as tarefas (traballando con materiais que respondan aos seus intereses, mesmo propostos por el); tendo en consideración os diferentes estilos de aprendizaxe (e, xa que non é posíbel dar resposta a cada un deles por separado, polo menos axustar a nosa axuda ás características xerais do alumnado); identificando os seus coñecementos previos para actualalos antes de realizar unha tarefa; e desenvolvendo a súa capacidade de autoavaliación.
- A recreación na aula de situacións que simulen as actividades comunicativas reais consideradas en cada nivel do currículo e que centren o ensino no aprendiz e nas súas necesidades. O profesor debe prever as situacións en que terá que desenvolverse o alumno na realidade, para poderlle proporcionar os expoñentes lingüísticos e os referentes culturais que lle permitirán comunicarse nelas. Deste xeito, propoñendo tarefas e utilizando recursos e materiais de aprendizaxe que respondan aos seus intereses e aos seus futuros contextos de uso, lograremos maior motivación. Para incluír no proceso de aprendizaxe as dimensións do individuo que aprende teremos en conta a súa biografía, os asuntos que o ocupan e os que lle preocupan, a súa creatividade e o seu contorno; e o alumnado tamén poderá propoñer tarefas, seleccionar recursos e materiais de aprendizaxe que respondan aos seus intereses.
- A reflexión do docente (individualmente ou en colaboración co alumnado) sobre o proceso de ensino-aprendizaxe para obter conclusións e poder aplicar de xeito eficaz o enfoque metodolóxico adoptado, así como para poder proporcionarlle ao alumnado indicacións sobre o propio control e sobre as estratexias de aprendizaxe máis axeitadas.
- O fomento de actitudes como o plurilingüismo e o pluriculturalismo, pois o desenvolvemento das capacidades que se exercitan ao relacionarse con outras linguas e culturas repercute no desenvolvemento da competencia na lingua obxecto de estudo.
- A variación das formas de socialización e da organización tradicional da aula. Unha aula organizada por mesas orientadas cara ao profesor non favorece a realización de actividades de comunicación; é preferíbel optar por exemplo por un deseño en U, ou distribuír as mesas en varios grupos. Infelizmente, neste curso 2021-2022, por mor da pandemia da COVID, vémonos abocados a priorizar a seguridade e a saúde e deberemos empregar esta distribución clásica e artellar outras estratexias para facilitar a interacción do alumnado. Ademais, hai que ter en conta outros espazos de socialización e aprendizaxe distintos da aula, dentro da escola (salón de actos e aula de informática, laboratorio, cafetería e sala de estudo...) e fóra dela (a través de excursións, intercambios), que tamén quedarán minguados ou serán case inexistentes e se verán suplidos coas vídeo-conferencias e outro tipo de encontros virtuais.

- O estímulo da capacidade de aprender a aprender, favorecendo o desenvolvemento de estratexias de comunicación e aprendizaxe.
- O fomento dunha dinámica que favoreza a interacción comunicativa (entre os alumnos e co profesor), creando un clima de axuda mutua, cordialidade, empatía, respecto e interese.
- A atención á diversidade, tanto de intereses como de coñecementos, capacidades e ritmos de aprendizaxe, mediante recursos metodolóxicos que teñan en conta estas diferenzas.

As metodoloxías comunicativas —especialmente a baseada en tarefas— reproducen na aula as situacións de uso en contextos auténticos ao mesmo tempo que, para desenvolverse nelas, proporcionan o apoio de procesos de aprendizaxe (traballo do vocabulario, das estruturas, dos contidos sociolingüísticos, etc. que posibilitan a realización da tarefa co comunicativa). Seguen un proceso de ensino-aprendizaxe contrario ao tradicional, que partía da lingua para abordar as actividades: o enfoque baseado na acción, no uso, na actividade social, non presenta aspectos da lingua para a súa aprendizaxe e posterior utilización na comunicación, senón que, en función das actividades comunicativas que se vaian realizar, propón unidades de uso. A selección dos contidos deriva da actividade de uso da lingua, da tarefa que se realice. E, aínda que se poden prever os contidos lingüísticos para realizar unha tarefa, hai que ter presente que calquera tarefa podería resolverse con outros recursos diferentes.

Os contidos introducíranse, pois, en función das necesidades do proceso de aprendizaxe da lingua como instrumento de comunicación. Aínda que estes aparezan no currículo e na programación separadamente, non se trata de velos na aula de forma isolada, senón que terán que ser integrados no marco dunha tarefa e en función das necesidades lingüísticas para levala a cabo. A progresión gramatical é, consecuentemente, gradual e concéntrica.

En todo caso, unha tarefa é calquera iniciativa para a aprendizaxe que implique a realización na aula de actividades de uso da lingua representativas das que se poden levar a cabo fóra dela, que estea estruturada pedagoxicamente, que estea aberta á intervención activa e ás achegas persoais dos que a executan, que requira deles unha atención prioritaria ao contido das mensaxes e que lles facilite ocasión e momentos de atención á forma lingüística.

Pero non podemos limitar o proceso de ensino á proposta de actividades comunicativas e actividades capacitadoras da tarefa final. Os principios en que se basean as estratexias de aprendizaxe das linguas proporcionánnos tamén ámbitos de intervención pedagóxica:

- A concepción da aula como un espazo social e da aprendizaxe, e da clase como un acontecemento comunicativo en que se produce lingua nun contexto social real.
- Os procesos psicolóxicos da aprendizaxe de linguas (interlingua, teorías do erro, perfís do aprendiz...).
- O plurilingüismo e a pluriculturalidade.
- A autonomía na aprendizaxe e as condicións que permiten o seu desenvolvemento e aprender ao longo da vida.

En consecuencia, debemos dedicar momentos da aprendizaxe a:

- A análise do proceso de aprendizaxe: que erros se cometen e por que, que se sabe facer respecto da tarefa proposta e que se necesita aprender para abordala con éxito e corrección lingüística.
- A identificación dos coñecementos doutras linguas (lingüísticos, textuais, sociolingüísticos e culturais de uso) que poden axudar a aprender esta.
- As condicións que favorecen a autonomía do aprendiz e a autoaprendizaxe (elixindo obxectivos propios, materiais, métodos e tarefas, determinando a organización e realización das tarefas elixidas e aplicando a autoavaliación).
- As estratexias de comunicación (planificación, execución, control e reparación) requiridas para levar a cabo as actividades comunicativas.

A avaliación será sempre coherente cos obxectivos e contidos da programación. Debemos optar por unha avaliación distinta da tradicional, baseada fundamentalmente na corrección dos erros. Estes son proba da vontade que ten o alumno de comunicarse a pesar de equivocarse, e son produto inevitábel e pasaxeiro da interlingua que desenvolve. Débense corrixir se interfíren na comunicación (e a posteriori, cando non interfira na comunicación).

Cada vez unha meirande parte do noso alumnado é cidadán do mundo dixital, o que supón que está afeito a aprender e a comunicarse mediante recursos dixitais: resultaralle moito máis satisfactorio involucrarse en actividades de aprendizaxe non só centradas na cultura escrita e impresa senón tamén na cultura dixital.

Polo tanto resulta conveniente prever, ademais dos recursos tradicionais dispoñibles no centro, a utilización doutros recursos presentes na internet, tendo en conta que a EOI está equipada con wifi, encerados interactivos e espazos de traballo que permitan tanto o acceso colectivo (durante a clase) como o acceso individual (fóra da clase) a recursos existentes na rede.

Para concluír, pódese salientar que as actividades que fomenten o uso das TIC son valiosas ferramentas para poñer en práctica o traballo por tarefas, enfoque metodolóxico que defende o Marco Común Europeo de Referencia para as Linguas.

7. RECURSOS

7.1. Humanos

Aparte do profesorado que imparte o nivel, neste curso a EOI da Coruña conta con tres auxiliares de conversa, que darán clase aos grupos de C Intensivo, C1.2 e C2.

7.2. Físicos

As aulas, os departamentos, a biblioteca e a sala de lectura, a aula de recursos, a aula de informática e a de autoaprendizaxe, as saídas culturais...

Ás aulas da escola, han de sumarse outros espazos de aprendizaxe: salón de actos, biblioteca con sistema de préstamo, sala de audio e vídeo, laboratorios multimedia e sala de autoaprendizaxe.

7.3. Materiais

O libro de texto para os profesores que escollan esta ferramenta é o **English File Advanced Fourth Edition (OUP)**. De non usalo, os profesores seguirán a programación con materias propios ou que cumpran as leis de dereitos de autoría. Todo o profesorado, independentemente da súa escolla, usará complementariamente as súas aulas da plataforma *Moodle* para compartir materiais, intercambio de tarefas, publicación de novidades ou solución de problemas. Estas aulas virtuais teñen como obxectivo animar ao alumno a profundar na aprendizaxe autónoma e apoiar e reforzar o traballo presencial. Tamén empregárase Webex para intercambios síncronos en liña, se for preciso.

Estes materiais básicos complementáanse co que contan as aulas da escola: encerados dixitais, libros dixitais, sistemas de audio e vídeo, canón, conexión a internet (tamén nos departamentos) e ordenadores.

8. ATENCIÓN Á DIVERSIDADE

O alumnado das EOI caracterízase pola súa diversidade: de nacionalidade, de idade, de formación, de perfís lingüísticos, de estilos de aprendizaxe, de capacidades, e con necesidades específicas tanto nas actividades de lingua de expresión e comprensión orais e escritas escrita ou na oralidade, por exemplo, como xerais de aprendizaxe, de visión, auditivas, sociais, emocionais, etc.

Ademais das características sinaladas, tamén convén engadir que o ensino nas EOI está dirixido principalmente a maiores de idade. Isto obriga a ter en consideración algúns principios básicos relacionados coa educación de adultos, como a necesidade que estes teñen de coñeceren as razóns polas que se lles propón aprender determinadas cousas e non outras, de se sentiren tratados como persoas autónomas e capaces de dirixir a súa propia aprendizaxe, e de relacionala coa experiencia e coa resolución de problemas.

Resulta, pois, imprescindible identificar en cada grupo de aprendices todas as diferenzas referidas, e elaborar estratexias axeitadas para poder atendelas. Entre as estratexias que nos poden resultar de utilidade sinalaremos as seguintes:

- O traballo por secuencias de tarefas de distinto grao de dificultade e temporalización relacionadas co mesmo obxectivo.
- A atención individualizada —nas aulas, nas titorías...— que facilite a asunción de compromisos de aprendizaxe por parte do alumnado e lle proporcione as ferramentas necesarias para que se poida desenvolver cun ritmo de aprendizaxe personalizado e con maior autonomía.
- A formación de grupos de traballo no interior das aulas, unhas veces por similitude de estilos de aprendizaxe ou de idades, e outras combinando nun mesmo grupo estilos, idades e capacidades para enriquecer tamén así o

produto da tarefa que van realizar ao colaborar de maneiras diferentes para a realización dun obxectivo común.

- O traballo por proxectos, nos que todos poden contribuír cos seus puntos fortes para a realización do produto final.
- O uso das TIC como ferramenta de autoaprendizaxe, que lle permite ao alumnado determinar o seu propio ritmo e os seus intereses, unha relación cos seus erros menos pública mediante a realización de actividades autocorrixibles. Porén, estaremos atentas ao alumnado que non dispoña de recursos dixitais propios de maneira que non se produza unha fenda neste eido,
- A oferta de cursos específicos para o alumnado con ritmos diferentes de aprendizaxe, tanto intensivos como outros nos que poidan comezar no ano académico seguinte alí onde remataran o anterior, sen necesidade de repetir contidos xa adquiridos, establecendo un ritmo de aprendizaxe modulado segundo as necesidades particulares do alumnado.

A oferta de obradoiros e clases complementarias orientados especificamente á atención á diversidade tiveron unha longa traxectoria nos nosos centros. Infelizmente, o actual ordenamento académico ten feito desaparecer estas aulas, feito que repercute negativamente na atención á diversidade.

9. AVALIACIÓN

A avaliación das ensinanzas de idiomas de réxime especial ten como obxectivo valorar o grao de dominio que posúe o alumnado como usuario dun idioma determinado e, se é o caso, adoptar as medidas e as estratexias oportunas para mellorar o proceso de ensino aprendizaxe co fin de acadar os obxectivos académicos propostos.

A avaliación terá por obxecto cualificar e, de ser o caso, certificar o nivel de competencia comunicativa adquirido polo alumnado como resultado do seu proceso de aprendizaxe.

9.1. Avaliación inicial

En todos os cursos e niveis levarase a cabo unha avaliación inicial do alumnado. Esta servirá para que o profesorado coñeza as características do seu alumnado e tamén facilitará que este se familiarice coas características do nivel no que se matriculou.

9.2. Avaliación formativa

Ao longo do curso o persoal docente ten a obriga de levar un control formativo sobre o alumnado, labor para a que resulta imprescindible realizar un seguimento da súa aprendizaxe, o que implica a avaliación das súas fortalezas e debilidades no proceso educativo.

O profesor entregará ao alumnado tarefas das cinco actividades de lingua (CTO, CTE, PCTO, PCTE e Mediación) en cada cuadrimestre, que recollerá, avaliará e das que gardará rexistro. Para que a avaliación formativa sexa efectiva, é preciso que o docente informe ao alumno sobre os resultados

obtidos (acertos, fallos, posible solución...), pois é este o camiño para seguir cara á mellora na aprendizaxe.

A execución das tarefas nos dous períodos mencionados considérase como un exercicio de mínimos, o que quere dicir que o persoal docente poderá implantar e recoller os traballos que considere necesarios e coa frecuencia que estime oportuna ao longo do curso.

9.3. Avaliación de promoción (ou sumativa)

Ao remate do curso terá lugar a **Proba final de promoción**, que realizará o alumnado en convocatoria ordinaria (maio) e/ou extraordinaria (xuño), e será elaborada polos membros da coordinación. Terá un valor do 100% da cualificación.

Cualificación da proba

O valor total da proba é de 125 puntos (25 para cada unha das actividades de lingua: comprensión de textos escritos, produción e coprodución de textos escritos, comprensión de textos orais, produción e coprodución de textos orais e mediación). Para superar o curso cómpre ter un mínimo de **12,5** puntos en cada unha das actividades de lingua e **81,25** puntos en total. A cualificación final será APTO ou NON APTO e aparecerá a nota numérica de 5 a 10 sen decimais. A cualificación de NON PRESENTADO só pode aparecer na convocatoria extraordinaria.

Poderíase resumir así:

Proba	Proba Final de Promoción	
Valor partes	25	
Valor total	125	
Valor porcentual	100%	
APTO	12,5 en cada parte, cun total de 81,25 como mínimo.	
Cualificación	APTO (Nota) NON APTO NP (Extraordinaria)	APTO (Nota) NON APTO NP (Extraordinaria)

A tradicional *Proba parcial de progreso*, unha sorte de “primeiro parcial” que os alumnos facían no mes de febreiro, queda eliminada como exame oficial. Porén, o persoal docente que o estime oportuno, poderá realizar as distintas partes desta antiga proba como práctica de exame nas súas horas lectivas.

9.4. Autoavaliación

A autoavaliación é un instrumento clave no proceso de ensino-aprendizaxe. Autoavaliarse consiste na capacidade do alumnado e do profesorado de xulgar os logros acadados respecto aos obxectivos establecidos. No caso do alumnado, permite desenvolver a capacidade de aprender a aprender, céntrase nos procesos e aumenta a capacidade de ser responsable da propia aprendizaxe. No caso do profesorado, permite adaptar o proceso de ensino-aprendizaxe (materiais, metodoloxía, temporalización etc.) ás necesidades do alumnado e ás súas propias. O profesorado avaliará o proceso de ensino e a súa propia práctica docente en relación co logro dos obxectivos e o desenvolvemento das competencias básicas. Para levar a cabo esta avaliación teranse en conta, como mínimo, os seguintes elementos:

- A adecuación dos obxectivos, contidos e criterios de avaliación ás características e ás necesidades do alumnado
- A aprendizaxe lograda polo alumnado
- As medidas de individualización do ensino
- O desenvolvemento da programación (estratexias de ensino, procedementos de avaliación, organización da aula, aproveitamento dos recursos...)
- A idoneidade da metodoloxía e dos materiais curriculares
- As necesidades de actualización do profesorado (didáctica, lingüística, metodolóxica...)
- A coordinación co resto do profesorado

9.5. Avaliación porcentual

Consonte a orde do 8 de setembro de 2008 pola que se regula a avaliación e cualificación do alumnado que cursa as ensinanzas especializadas de idiomas de réxime especial e a resolución de matrícula do 17 de xuño de este ano 2021, terase en conta a valoración positiva do rendemento e a participación do alumnado na aula aplicándose un máximo dun 10% á nota final do curso segundo os criterios establecidos polo departamento.

9.6. Mínimos esixibles

Considerarase que un alumno/a é APTO/A no nivel C1.1, cando:

Actividades de comprensión de textos orais	Actividades de comprensión de textos escritos	Actividades de mediación
Comprende o que se pretende comunicar co fin de sacar as conclusións apropiadas. Recoñece, segundo o contexto e en distintos rexistros (familiar, informal, formal ou neutro), a intención e o significado dun amplo repertorio de actos de fala. É capaz de seguir un discurso extenso aínda que non estea claramente estruturado. Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións e matices de significado, aínda que poida necesitar unha repetición se o acento non lle resulta familiar. Percibe as variedades fonético-fonolóxicas estándar propias da lingua e recoñece matices de significado.	Comprende o que se pretende ou o que se lle require en cada caso. Identifica con rapidez o contido e a importancia de textos dunha ampla serie de temas profesionais ou académicos. Localiza detalles relevantes en textos extensos e complexos. Recoñece a intención e o significado do propósito comunicativo, segundo o contexto, o xénero e o tipo de texto. Localiza a información ou segue o fío da argumentación nun texto de estrutura discursiva complexa ou nun que non estea perfectamente estruturado, no que as relacións e conexións non sempre se expresen con marcadores explícitos. Recoñece expresións idiomáticas e coloquiais, e aprecia connotacións de significado, aínda que en ocasións poida que necesite consultar un dicionario. Comprende, segundo o contexto, o xénero e o tipo textual, os significados asociados a unha ampla gama de estruturas sintácticas da lingua escrita. Comprende as intencións comunicativas expresadas mediante o uso dunha ampla gama de convencións ortotipográficas, tanto en soporte papel como dixital.	Fai uso dun coñecemento concreto dos aspectos socioculturais e sociolingüísticos propios das culturas nas que se fala o idioma. Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais. Produce un texto (oral ou escrito) coherente e cohesionado a partir de diversos textos fonte. Sabe citar as fontes segundo o ámbito e o contexto comunicativo. Transmite de xeito oral ou escrito os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades dos/as destinatarios/as. Xestiona con flexibilidade a interacción entre as partes para procurar que flúa a comunicación, axudando a expresar con claridade as posturas e a desfacer malentendidos; e volve, sempre que se precise, sobre os aspectos importantes, iniciando outros temas ou recapitulando para organizar a discusión, e orientándoa cara á resolución da cuestión.

Actividades de producción e coprodución de textos escritos	Actividades de producción e coprodución de textos orais
Escribe textos complexos extensos, mostrando un dominio dos recursos lingüísticos que lle permiten expresarse con eficacia e precisión. Redacta un texto e adáptao á situación requirida. Presenta ideas e puntos de vista con fin de destacalos, diferencíalos e eliminar posibles ambigüidades. Utiliza estruturas sintácticas que lle permiten expresarse con precisión, e mantén un alto grao de corrección. Utiliza as convencións ortotipográficas propias da lingua para producir textos escritos nos que a estrutura, a distribución en parágrafos e a puntuación son apropiadas. A ortografía é correcta, salvo descoidos tipográficos de carácter esporádico. Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, as persoas receptoras e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais. Produce un texto escrito coherente e cohesionado a partir de diversos textos fonte. Sabe facer unha cita e utiliza as referencias seguindo as convencións, segundo o ámbito e contexto comunicativos (p. ex. nun texto académico). Transmite de maneira escrita e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias.	Utiliza o idioma con flexibilidade e eficacia para fins sociais, adaptando o que di e os medios de expresalo á situación, ao/á receptor/a e a formalidade requirida. Expresa o que quere dicir, superando dificultades ocasionais que poida ter. Desenvolve argumentos detallados de maneira sistemática e ben estruturada, relacionando lóxicamente os puntos principais, resaltando os puntos importantes, desenvolvendo aspectos específicos e concluíndo adecuadamente. Rebate os argumentos das persoas interlocutoras de maneira convincente e apropiada, intervindo de forma fluída e espontánea. Exprésase cun alto grao de corrección de modo consistente. Domina un amplo repertorio léxico, incluíndo expresións idiomáticas e coloquiais, que lle permiten superar posibles carencias. É quen de iniciar, manter e rematar unha conversa de maneira apropiada e fluída, respectando as quendas de palabra e tamén valéndose das intervencións dos/as outros/as interlocutores/as. Expón preguntas para comprobar que comprendeu o que a persoa interlocutora quixo dicir e consegue aclaración dos aspectos ambiguos. Adapta os textos ao propósito comunicativo, respectando a situación, os/as receptores/as e a canle, sen alterar a información e as posturas orixinais. Produce un texto oral coherente e cohesionado a partir dunha diversidade de textos fonte. Transmite de xeito oral e con claridade os puntos destacados e máis relevantes dos textos fonte, así como todos os detalles que considera importantes en función dos intereses e necesidades das persoas destinatarias. Varía a entoación e coloca a énfase da oración correctamente para expresar matices de significado, mantendo a articulación propia da variedade estándar da lingua meta.

ANEXO 1

1.1. Secuenciación de contidos de C1.1

A continuación figuran os as áreas temáticas que, extraídas do currículo do nivel C1, corresponden ao curso C1.1. Consígnase, ademais, a división por cuatrimestres e, para aqueles docentes que utilicen libro de texto (*English File Advanced Fourth Edition*), especificanse as unidades que se axustan a elas:

1º CUADRIMESTRE: UNIDADES 1, 2, 3, 4A e 4B

ÁREAS TEMÁTICAS	EF
1. IDENTIDADE PERSOAL: dimensión física e anímica, procedencia e localización xeográfica, características físicas, estilos de vida, carácter e valores persoais, sensacións e percepcións físicas...	1A
2. RELACIÓNS PERSOAIS E SOCIAIS: relacións familiares e de parentesco, relacións de amizade e inimidade, formas de convivencia, agrupamentos e interaccións humanas, asociacións...	1A 2A 3A
3. RELIXIÓN E FILOSOFÍA: correntes filosóficas e relixiosas, institucións relixiosas...	
4A. CULTURA E ACTIVIDADES ARTÍSTICAS: literatura, fotografía, cine e teatro, novas manifestacións artísticas...	3B 4A
4B. CULTURA E ACTIVIDADES ARTÍSTICAS música e danza, arquitectura, pintura e escultura, estilos e correntes artísticas, tendencias de vangarda...	7B

2º CUADRIMESTRE: UNIDADES 5, 6, 7, 8 e 9

5. ALIMENTACIÓN: tipos de dietas e procesos de alimentación, gastronomía típica, establecementos de restauración, tendencias en alimentación, produción agrícola	9B
6. SAÚDE, COIDADOS FÍSICOS E ATENCIÓN SANITARIA: estado de saúde e tratamentos médicos, procedementos cirúrxicos e terapias alternativas, material sanitario, consultas, sistemas sanitarios...	8A
7. LECER E TEMPO LIBRE: xogos, actividades deportivas, espectáculos, festas, hostalería, vacacións, ocio...	10A
8. VIAXES E ESTANCIAS NO ESTRANXEIRO: turismo, modas e tendencias turísticas, trámites coa administración e burocráticos durante estadas no estranxeiro.	8B
9. VIVENDA, FOGAR E CONTORNA: tipos de hábitat, a organización urbana, a localización no espazo, a construción, compra e alugueiro, equipamento, decoración e mantemento, a contorna sociocultural, física e económica.	10B

1.2. Contenido gramatical específico de C1.1

Gramática
Discourse markers
Adjectives as nouns
Tendencies, narrative tenses, adverbials
Hedging & distancing
Relative clauses
Possessive 's
The article
Patterns with have & get
Modal verbs
Word order
Hypothetical meaning
Future forms
-ING / to+ infinitive / bare infinitive

1.3. Tipología textual de C1.1

Tipo de texto	
A blog entry	A website contribution
A narrative text	A for-and-against essay
An opinion essay	An opinion article
A review	A complaint email

1.4. Contidos fonéticos de C1.1:

Fonética	
<i>/æ/ /ʌ/ /ɑ:/ /ə/ /ɜ:/</i>	-OUGH
PREFIXES AND SUFFIXES	SILENT LETTERS
EMPHASIS	STRONG & WEAK FORMS
HOMOPHONES	HOMOGRAPHS
-ED ADJECTIVES AND EXCEPTIONS	INTONATION

Nota: os contidos dos apartados 1.2, 1.3 e 1.4 serán obxecto de revisión e mellora ao longo do curso 2023-2024.

De ter tempo, o profesorado poderá ampliar os contidos aquí relacionados, tendo en conta o recollido no Decreto 81/2018 para o nivel C1, para o que se poden valer de calquera material e recurso.